

Een ware gelovige volhardt in geloof tot het eind (Hebreeën 3:6, 14)

Bron: http://www.verhoevenmarc.be/PDF/FLW-les21_ZV.pdf
(Uit de lessenreeks <http://www.verhoevenmarc.be/flw.htm>)

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, bewerking door M.V., 2-2-2024

Een ware gelovige zal worstelen met zonde en hij kan op allerlei manieren falen. Hij kan uit de gemeenschap met de Heer vallen, zelfs voor langere tijdsperiodes (ofschoon wij onze zonden onmiddellijk moeten belijden, 1 Johannes 1:9). Maar, een ware gelovige kan niet stoppen met te geloven in Christus. Hij zal niet geheel afvallen van het geloof om een echte afvallige te worden. Hij kan erg hard vallen op het dek van het “schip van geloof” maar hij zal niet overboord vallen, noch zal hij het schip verlaten. Hij kan een ernstig verval in het geloof meemaken, zoals Petrus toen hij de Heer drie keer verloochende, maar op het eind zal zijn geloof niet geheel falen (zie Lukas 22:32). Hij zal er niet mee ophouden een gelovige te zijn!

1. EEUWIGE ZEKERHEID betekent dat de ware gelovige veilig en zeker is in Christus voor altijd. Eeuwige zekerheid wordt duidelijk geleerd in het boek Hebreeën. Zie de verzen in Hebreeën die ons deze feiten leren over onze eeuwige zekerheid in Christus:

- Hebreeën 5:9 Redding is voor altijd (“eeuwige zaligheid”).
- Hebreeën 7:25 God is in staat volledig te redden (“volkomen”).
- Hebreeën 7:25 Christus stopt nooit met voor de Zijnen te pleiten/bidden/bemiddelen.
- Hebreeën 9:12 Onze verlossing is voor altijd (“eeuwige verlossing”).
- Hebreeën 9:15 Onze erfenis is voor altijd (“eeuwige erfenis”).
- Hebreeën 9:24 Christus verschijnt in Gods aanwezigheid voor ons (voor Gods “aangezicht”).
- Hebreeën 10:14 Christus heeft voor altijd Zijn heiligen volmaakt.
- Hebreeën 12:5-8 God zal Zijn kinderen tuchtigen/kastijden/bestrafen (*niet* veroordelen).
- Hebreeën 13:5 Christus zal ons nooit verlaten, ons nooit in de steek laten!

Hebreeën leert dat de ware gelovige voor altijd veilig en zeker is in Christus.

2. HEBREEËN 3:6. Wat is Christus’ huis vandaag (vergelijk 1 Timotheüs 3:15 en Mattheüs 16:18)? Dat zijn wij, de Gemeente of Kerk. Christus is de Bouwer en het Hoofd van dit huis. Als een persoon **niet** “de vrijmoedigheid en de roem van de hoop tot het einde toe vasthoudt”, wat bewijst dit dan? Dat hij dat huis, de kerk, niet toebehoort. Als een persoon werkelijk deel uitmaakt van Christus’ huis, wat zal hij dan doen volgens Hebreeën 3:6? Dan zal hij “de vrijmoedigheid en de roem van de hoop tot het einde toe onwrikbaar vasthouden”.

3. HEBREEËN 3:14. De uitdrukking “**deel gekregen**” staat in de verleden tijd, en betekent dat we **participanten** zijn geworden van Christus met als resultaat dat we participanten *blijven* van Christus. Een participant is een partner, iemand die deelt in de gemeenschap. Een ware gelovige is een participant van Christus. Hij deelt in Christus’ LEVEN. Hij is verenigd met Christus op een unieke manier. Wat is het kenmerk van participanten van Christus (Hebreeën 3:14), dat wil zeggen: wie **hebben** Christus en delen in Zijn LEVEN (zie 1 Johannes 5:12; Johannes 6:47)? Zij die “het beginsel van de vaste grond van het geloof tot het einde toe onwrikbaar **vasthouden**”.

Een ware “participant van Christus” zal nooit ophouden een participant van Christus te zijn (vergeleijk Filippenzen 1:6; 1 Petrus 1:5; Romeinen 8:38-39; enz.). Als een persoon werkelijk een

participant van Christus is geworden, zal hij het geloof tot het einde toe onwrikbaar vasthouden (Hebreeën 3:14). Als een persoon niet “tot het einde toe onwrikbaar vasthoudt” (zie Hebreeën 3:14), dan geeft dit aan dat deze persoon nooit een echte **participant** werd van Christus. Hij was maar een **tijdelijk aanhangsel**.

4. 1 KORINTHIËRS 15:2. Beschouw de uitdrukking “als u eraan vasthoudt”: als een persoon niet vasthoudt aan het evangelie dat Paulus predikte, dan zal dat ons aantonen dat deze persoon nooit werkelijk **gered** was. Met andere woorden: hij gelooft niet tot **behoud** van zijn **ziel** (zie Hebreeën 10:39), maar hij geloofde **tevergeefs** (zie 1 Korinthiërs 15:2). Er is een verschil tussen echt REDDEND geloof en een TEVERGEEFS geloof. Als een persoon een echt reddend geloof heeft, dan zal hij VASTHOUDEN aan het evangelie dat aan hem verkondigd werd (1 Korinthiërs 15:2). Een persoon gelooft in Christus en is gered. Twintig of dertig jaar later zouden we moeten verwachten dat deze persoon iets zegt zoals dit: “Ik vertrouw **nog steeds** op mijn Heer Jezus Christus die voor mij stierf en opnieuw opstond”. Op zijn doodsbed (en gesteld dat hij nog goed bij zijn verstand is) zal hij nog steeds deze waarheid vertolken: “Mijn hoop is gebouwd op niemand minder dan Jezus’ bloed en gerechtigheid!” Als hij op iets anders steunt, dan is er iets drastisch fout.

5. KOLOSSENZEN 1:22-23. God zal ELKE GELOVIGE heilig, smetteloos en onberispelijk voor Zich te plaatsen (Kolossenzen 1:22; zie Judas 24-25). Als een persoon **niet** “in het geloof blijft” (zie Kolossenzen 1:23), wat geeft dit dan aan:

☞ De persoon was nooit een waar gelovige (slechts een tijdelijk aanhangsel) en daarom bleef hij niet in het geloof.

Volharden in het geloof is een van de kenmerken van de ware gelovige. Er zijn zeker wel tijden dat we falen en struikelen, dat we wankelen en afdwalen. Herinner u Petrus die zijn Heer driemaal verloochende. Maar de Heer bad voor Petrus dat zijn geloof niet zou **ophouden** (Lukas 22:31-32). Petrus’ geloof wankelde zeker, maar hij herstelde, en uiteindelijk faalde zijn geloof niet. Hij bleef een getrouwe gelovige tot het eind van zijn leven. Dit betekent **niet** dat gelovigen ervoor moeten zorgen dat zij gered blijven en dat enkel die gelovigen met genoeg innerlijke kracht en volharding zich zullen kwalificeren voor de hemel. Zelfs Petrus wist dat gelovigen “in de **kracht van God** bewaakt” worden” (1 Petrus 1:5). De reden dat gelovigen volharden in het geloof is dat God Zijn gelovigen vasthoudt. Alhoewel wij ons aan Hem moeten vasthouden en Hem altijd moeten aanhangen, is het **ultiem niet onze greep op Hem maar Zijn greep op ons die ons in veiligheid stelt** (zie Johannes 10:28-29).

6. LUKAS 8:4-15. Wat is het ene ding dat GELIJK is bij het zaad dat viel op de rotsige bodem en het zaad dat viel in goede aarde (vergelijk vers 6 en vers 8)? Ze **groeiden** allebei **op**.

Rotsige bodem (vers 6)

Goede aarde (vers 8)

Als u zou lopen langs deze twee opgroeiende planten (de ene op rotsige grond en de andere op goede grond) zou u dan op het *eerste zicht* enig verschil merken? Nee. Welk ene ding is noodzakelijk voordat u het verschil zou kunnen noemen:

☞ Er is tijd nodig om te zien of de plant zal overleven of zal weggewijnen.

Zo is het ook met degenen die *beweren* gelovigen te zijn. In het begin, ontvangen zij het Woord (zie vers 13) met **vreugde**. Zij blijven echter niet Gods Woord **vasthouden** tot op het eind. Hoelang geloven zij (vs. 13)? Voor een **bepaalde tijd**. Dit is niet echt reddend geloof maar louter tijdelijk

geloof. Wanneer de dingen hard en moeilijk worden wat doen dan deze zogenaamde gelovigen? **Zij worden afvallig.** Zij blijven niet in het geloof gegrond (met diepe wortels) en gevestigd (vergelijk Kolossenzen 1:23). Zou men kunnen zeggen dat hun geloof “tevergeefs” is (1 Korinthiërs 15:2)? Inderdaad. Het ontbreekt hen aan diepe wortels!

Lees Lukas 8:15. Zij bij wie het zaad in de goede aarde valt horen het Woord maar zij **houden het ook vast.** Dit woord “vasthouden” (Grieks *katecho*) is hetzelfde woord dat we vinden in Hebreeën 3:6 (vasthouden) en Hebreeën 3:14 (vasthouden) en 1 Korinthiërs 15:2 (vasthouden). De ware gelovige hoort Gods Woord en HOUDT HET (houdt vast aan de Heer Jezus tot aan het eind), net zoals de Korinthische gelovigen VASTHIELDEN aan het Evangelie dat Paulus hen bracht (1 Korinthiërs 15:2).

In Johannes 3:16 (en talloze andere passages) staat het werkwoord “GELOVEN” in de tegenwoordige tijd, aangevend dat de actie van het werkwoord onafgebroken is: “Opdat ieder die in Hem gelooft [= blijft geloven] niet verloren gaat, maar het eeuwige leven heeft”. In het licht van dit vers zijn de volgende antwoorden goed:

- a. Een ware gelovige zal blijven geloven. Een ware gelovige stopt nooit met een gelovige te zijn. Een ware gelovige wordt nooit een ongelovige (alhoewel hij op veel manieren kan falen op God te vertrouwen in zijn dagdagelijkse wandel). Een ware heilige blijft in Christus geloven.
- b. Een ware gelovige houdt vast aan Christus en laat Hem niet schieten. Hij is voor altijd aan de levende God verankerd (Hebreeën 6:19).
- c. Vanaf de dag dat hij is gered tot de dag dat hij zijn laatste adem uitblaast, zal de ware gelovige belijden dat Christus zijn Redder is, en God is zijn Vader, de Heilige Geest is zijn Trooster en de hemel is zijn thuis. Er kunnen tijden zijn dat hij niet geestelijk gezond is, hij kan vrij vleselijk zijn, maar hij zal zeggen wie zijn Redder is. Zijn hoop is gebouwd op niets minder dan Jezus’ bloed en gerechtigheid!

Blijven mensen zoals beschreven in Lukas 8:13 geloven? Nee. Zij zijn geen ware gelovigen? Keert een ware gelovige terug naar het eeuwige verderf (Hebreeën 10:39)? Nee. De schrijver van het boek Hebreeën spreekt voor alle ware gelovigen wanneer hij zegt: “Maar wij zijn geen mensen die zich **onttrekken en naar het verderf** gaan” (Hebreeën 10:39), maar in tegendeel, de ware heilige is de persoon die gelooft “tot **behoud** van zijn **ziel**”. In Lukas 8:15 heeft het woord “volharding” (of “volständigkeit”) de betekenis van “uithoudingsvermogen” (getrouw blijven onder de druk, hardheid en beproevingen van het leven). Enkel het zaad dat viel op de **goede aarde** VOLHARDDE in het Woord en HIELD VAST tot het einde. Dit brengt ons tot punt zeven, hierna.

7. De illustratie van het SCHIP VAN GELOOF (HANDELINGEN 27:22-25, 31, 44)

Het schip van Handelingen 27

In Handelingen 27 hebben we het verslag van Paulus en anderen in een schip, die in een hevige storm terechtkwamen. Uit elke indicatie leek het dat zij allemaal zouden omkomen op zee. Maar God had andere plannen. Hoeveel bemanningsleden zouden verloren gaan (Handelingen 27:22)? Niemand. Hoeveel zouden er gered worden volgens Handelingen 27:24? Allen. God zei dat (Handelingen 27:25). Alhoewel de veiligheid van iedereen door God was beloofd, waarschuwt Paulus in vers 31 hen om te blijven in het schip. Deze waarschuwing was nodig omdat we in vers 30 leren dat de bemanning het schip wilde verlaten. Als zij het schip zouden verlaten, zouden zij niet gered

worden (vers 31). Maar zij bleven ALLEN in het schip zoals Paulus het zei te doen in vers 31. En ALLEN werden ook gered (vers 44).

Het schip van Geloof

Net als God Paulus' waarschuwing gebruikte als een MIDDEL om de bemanning veilig te houden, zo gebruikt God vele waarschuwingen (zoals we vinden in Hebrëen 3:6, 12, 14; 1 Korinthiërs 15:2; Hebrëen 10:38; enz.) als een MIDDEL om de gelovige veilig en zeker in Christus te houden voor altijd. Op een gelijkaardige manier kan een liefhebbende ouder aan zijn kind strenge waarschuwingen geven over de gevaren van spelen op straat. Het zou dwaas zijn te zeggen: "Je zal niet aangereden worden door een auto, en dus kan je lopen waar je wilt". Op gelijke wijze zal God niet zeggen: "Vermits u gered bent en eeuwig verzekerd, kan u leven naar believen".

Denk opnieuw aan de illustratie in Handelingen 27. Wie was het die de bemanning veilig stelde?:

☞ God hield de bemanning veilig (v.24).

Pas dit nu toe op de gelovige:

☞ God houdt gelovige veilig en zeker in Christus (1 Petrus 1:5; Johannes 17:12).

Goed of Fout:

Goed	De ware gelovige is als een man op een schip. Hij kan altijd weer opnieuw vallen op het dek maar hij gaat nooit overboord.
Goed	Judas' val (verraad van Christus) was fataal, daardoor bewijzend dat hij nooit een ware gelovige was.
Fout	Petrus' val (verloochening van Christus) was fataal, daardoor bewijzend dat hij nooit een ware gelovige was.

Petrus viel hard op het dek, als het ware, maar hij herstelde (Lukas 22:31-32). Bewaart God ons *los van* geloof (ongeacht of we in Hem blijven geloven of niet) of bewaart God ons *door* geloof (1 Petrus 1:5)? **Door het geloof.** God houdt ons in het geloof!

8. JOHANNES 10:27-30. Wie zijn de enigen die de beloften kunnen claimen in deze verzen (zie vers 27)? De **schapen**. Een waar SCHAAP doet twee dingen volgens vers 27: 1) Zij **horen de stem van de Herder**, 2) Zij **volgen de Herder**. Als een persoon niet luistert naar Gods Woord en Christus niet volgt, wat moeten we daaruit dan concluderen? Dat zo iemand geen waar **schaap** is.

9. PRAKTISCHE VOORBEELDEN

A. "Ik was ooit lid van een gospelteam van jonge mensen. We waren allen gered, en we hadden wat succes in de evangelieprediking. Maar één lid van het team kwam in werelds gezelschap. Hij trouwde een erg wereldlijke vrouw. Hij verloochende zijn christelijke belijdenis van geloof, en hij stierf als een dronkaard. Ziet u nu, hij was een christen; hij ging naar de hemel; maar hij was een vleeselijke christen en hij kreeg niet de beloning van een geestelijk christen".

We weten dat enkel God de harten van mensen kent, maar, zou u in het licht van onze studie zeggen dat deze persoon waarschijnlijk gered was (zoals bovenstaande paragraaf beweert) of was hij waarschijnlijk niet gered? Hij was waarschijnlijk **niet gered**.

Noot: De Korinthische gelovigen waren vleeselijk (1 Korinthiërs 3:1-4). Maar zouden deze Korinthische christenen volharden in het geloof tot het eind (1 Korinthiërs 1:8)? Jawel. Pas ervoor op dat we vleeselijkheid gebruiken als een excuus! Velen die zouden beweren vleeselijke gelovigen te zijn, kunnen in feite op weg zijn naar de eeuwige verwoesting. Paulus veronderstelde dat de Korinthische gelovigen VASTHIELDEN aan het Evangelie dat hij aan hen predikte (1 Korinthiërs 15:2). Sommigen die denken dat ze vleeselijk zijn en denken dat zij gered worden "als door vuur heen" (1 Korinthiërs 3:15), zullen in feite echt verloren gaan "door vuur" (de "poel van vuur" - Openbaring 20:15).

B. Een uitgenodigde spreker zei eens “Beste jonge mensen, er zijn twee wegen om naar de hemel te gaan: de geestelijke weg en de vleeselijke weg. Het is zoveel beter de geestelijke weg te nemen!”

Eén jong persoon dacht bij zichzelf: “Ik ben een christen, maar het stoort me niet in open lucht te staan en niet in de overdekte tribune. Ik kies ervoor naar de hemel te gaan op de vleeselijke manier!”
Denkt u, in het licht van deze studie, dat dit een houding is die een ware gelovige kenmerkt?

C. Veel mensen beweren christen te zijn, maar hun dagelijkse levens verschillen niet van dat van de duizenden ongelovigen rondom hen. Zij zijn erg werelds, maar toch zijn zij er vrij zeker van dat zij naar de hemel zullen gaan! U vraagt hen hoe zij weten dat zij gered zijn, en zij zullen dan antwoorden dat zij vele jaren geleden Christus hebben “aangenomen”, en “eens gered, altijd gered” is nu hun troost. Maar tonen zij werkelijk bewijzen dat zij waarlijk gered zijn? Neen!

Dit artikel komt uit “Fundamentele leerstellige werkbladen”, Les 21

- <http://www.verhoevenmarc.be/flw.htm> .
Lees hier ook de **lessen 13-16** over “Eeuwige zekerheid”!

Lees ook:

- Rubriek “Zekerheid”: <http://www.verhoevenmarc.be/#Zekerheid>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm